

Ворона и Лисица

Уж сколько раз твердили миру,
Что лесть гнусна, вредна; но только все не впрок,
И в сердце льстец всегда отыщет уголок.
Вороне где-то бог послал кусочек сыру;
На ель Ворона взгромоздясь,
Позавтракать было совсем уж собралась,
Да позадумалась, а сыр во рту держала.
На ту беду, Лиса близехонько бежала;
Вдруг сырный дух Лису остановил:
Лисица видит сыр, -
Лисицу сыр пленил,
Плутовка к дереву на цыпочках подходит;
Вертит хвостом, с Вороны глаз не сводит
И говорит так сладко, чуть дыша:
"Голубушка, как хороша!
Ну что за шейка, что за глазки!
Рассказывать, так, право, сказки!
Какие перышки! какой носок!
И, верно, ангельский быть должен голосок!
Спой, светик, не стыдись!
Что ежели, сестрица,
При красоте такой и петь ты мастерица,
Ведь ты б у нас была царь-птица!"
Вещуньяина с похвал вскружилась голова,
От радости в зобу дыханье сперло, -
И на приветливы Лисицыны слова
Ворона каркнула во все воронье горло:
Сыр выпал - с ним была плутовка такова.

Κόρακας και Αλεπού

Τόσα χρόνια λέγανε στον κόσμο:
«Η κολακεία είναι κακιά, μπορεί να βλάψει...Δεν πιάνει τόπο!
Και πάντα ο κόλακας μες στην καρδιά
Για να φωλιάσει θα βρει γωνιά.
Ποιος ξέρει άραγε ένα κοράκι που βρήκε το τυρί;
Έσπευσε άτσαλα στο έλατο ν' ανέβει
Να ετοιμάσει το πρωινό του γεύμα,
Ξάφνου ξεχάστηκε με το τυρί στο στόμα.
Κοντά μια αλεπού τριγύρναγε. Έτυχε κακιά η ώρα.
Με τ' άρωμα του τυριού
κοκάλωσε η Αλεπού.
Της τράβηξε την προσοχή,
μαγεύτηκε με το τυρί.
Σιγά σιγά το δέντρο πονηρά πλησιάζει,
Κουνάει την ουρά, τον Κόρακα κοιτάει με νάζι.
Και λέει με μια φωνή τόσο γλυκιά:
Πω πω, τι ομορφιά!
Μα τι λαιμό, τι ματάρες έχεις!
Για παραμύθια είσαι, με πιστεύεις;
Τα πούπουλα, το ράμφος σου είναι για πασαρέλα!
Και η φωνάρα σου θα είναι σκέτη τρέλα!
Τραγούδα, αγγελούδι, έλα!
Αν, φίλε, είσαι καλώς και στο τραγούδι με τέτοια ομορφιά,
Θα σε δοξάζουμε σαν βασιλιά!
Ο Κόρακας τα άκουσε και ξεμυαλίστηκε τελείως.
Με τα γλυκόλογα της Αλεπούς ξεστόμισε καμαρωτά
Και μάλιστα όσο μπορούσε δυνατά: Κρα! Κρα!
Και πάει το τυράκι, έπεσε.
Η Αλεπού το έπιασε και έτρεξε.

